

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420200777
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420200777.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Paríž, Boulevard Haussmann 1, Francúzska republika, BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava-Staré Mesto, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Bratislava-Staré Mesto, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanému M. o zaplatenie 952,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 620,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 334,54 eur od 17. 01. 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 286 eur od 04. 01. 2018 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 30,26 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12. 05. 2020, ktorú domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 952,13 eur, spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % zo sumy 601,06 eur od 17. 01. 2018 do 11. 09. 2018, 30 % zo sumy 583,69 eur od 12. 09. 2018 do zaplatenia, 22 % zo sumy 320,41 eur od 04. 01. 2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 707,85 eur od 17. 01. 2018 do 12. 06. 2018, zo sumy 695,04 eur od 13. 06. 2018 do 09. 08. 2018, zo sumy 613,69 eur od 10. 08. 2018 do 11. 09. 2018, zo sumy 583,69 eur od 12. 09. 2018 do zaplatenia a zo sumy 350,44 eur od 04. 01. 2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 29. 11. 2016 uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo formy úverového rámca do výšky 5 000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Tvrdil, že po dobu trvania úverového vzťahu žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 741,99 eur tak, že sumu 718,99 eur čerpal financovaním na účet predajcu a sumu 23 eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. V žalobe uviedol, že svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas žalovaný neplnil, keď napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil doposiaľ len časť dlžnej sumy vo výške 384,45 eur

a nereagoval ani na predžalobné výzvy. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe dňa 16. 02. 2018 vyhlásil žalobca z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok žalovaným mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti z tejto zmluvy v celkovej výške 583,69 eur, z toho nesplatená istina predstavuje čiastku 583,69 eur.

3. Zároveň dňa 17. 12. 2016 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 409,90 eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 20 mesačných splátok vo výške 24,67 eur so splatnosťou prvej splátky 15. 01. 2017. Podľa bodu 2.1. Časti 3 Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelemom nedohodli inak. Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa úverovej zmluvy, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov Cetelemu zverejneného Cetelemom, vrátane čiastky určenej na úhradu poisťného, pokiaľ je dlžník poistený a príslušnej časti úverovej istiny. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný do dňa podania žaloby sumu 140,04 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok Cetelem vyhlásil ku dňu 03. 01. 2018 mimoriadnu splatnosť úveru. V ďalšom citoval ustanovenia bodu 3.2 a 3.4 časti 3 Úverovej zmluvy, ako aj ustanovenia § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti z tejto zmluvy v celkovej výške 368,44 eur, z toho nesplatená istina predstavuje čiastku 320,41 eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 18 eur, úrokov z dlžnej úrokovej istiny v sume 30,03 eur.

Okrem neuhradených záväzkov po lehote splatnosti si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úroky z úverovej istiny, úroky z omeškania a trovy konania.

4. Výzvou zo dňa 01. 06. 2020 súd vyzval, aby špecifikoval sumu, ktorú žalovaný na základe zmlúv o úvere reálne čerpal, na úhradu akých položiek bola uhradená čiastka použitá. Či trvá na zaplatení úroku z úveru. Zároveň zmluvy o úvere neobsahujú náležitosti podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z. z., preto ich súd považoval za bezúčinnú a bez poplatkov a žalobca má nárok iba na rozdiel medzi sumou reálne poskytnutou a sumou reálne vrátenou.

5. Žalobca na základe výzvy súdu ešte pred doručením žaloby žalovanému zobral žalobu v časti o zaplatenie úrokov z úveru späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Na zaplatení sumy 952,13 eur s úrokom z omeškania z jednotlivých dlžných súm trval a naďalej. Preto súd v súlade s ust. 145 ods. 3 CSP o čiastočnom späťvzati nerozhodoval a konal súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

6. Žalovaný sa vo veci nevyjadril.

7. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 952,13 eur s prísl.. S poukazom k uvedenému súd 08. 10. 2020 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 24. 09. 2020.

8. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

- a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami

9. Keďže boli splnené zákonné podmienky, súd v danej právnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

10. Súd sa oboznámil so žalobou a listinnými dôkazmi predloženými v tomto konaní a to zmluvou o spotrebiteľskom revolvingovom úvere zo dňa 29. 11. 2016, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17. 12. 2016, výpisom z účtov žalovaného, potvrdením žalobcu o odfinancovaní finančných prostriedkov a potvrdením žalobcu o prijatých splátkach, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, vyjadrením žalobcu a čiastočným späťvzatím.

11. Medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom 29. 11. 2016 bola uzatvorená prvá zmluva, a to „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“. V nej sú ako zmluvné strany označení žalobca (banka) a ako dlžník je tam označený žalovaný. Pod týmto označením zmluvných strán je predtlačené prehlásenie, cit. Časť 1, „Zmluvné strany uzatvárajú spolu Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty podľa zákona č.129/2010Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb“ s tým, že predmetom zmluvy je poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru bankou dlžníkovi do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v zmluve s tým, že prvé čerpanie revolvingového úveru je viazané na nákup tovaru alebo služby a klient je povinný poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Ďalej je tam uvedené, že výška úverového rámca je 5 000 eur, aktuálna výška úverového rámca je 600 eur, výška mesačnej splátky že je min. 5 % z aktuálnej výšky úverového rámca. Ako splatnosť 1. splátky je v zmluve uvedený 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 34,48 % a je tam tiež uvedená ročná úroková sadzba 30 % s tým, že ide o sadzbu fixnú. Podľa zmluvy splatnosť mesačnej splátky bola 10. deň v mesiaci a tiež je tam predformulované vyhlásenie „zvolený balík poistenia: komplexný balík poistenia, poplatok za poistenie (6,99 %)“. V ďalšej časti formulára označenej ako bod 2 ktorá je nazvaná „Trvanie ZoRSÚ“ je uvedené, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom poskytnutia revolvingového úveru dlžníkovi. s tým, že v prípade, že po dobu dlhšiu ako 3 roky nie je zaznamenaný na úverovom účte dlžníka žiadny pohyb, zmluva zaniká bez ďalšieho ak banka nerozhodne inak.

12. Podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd za preukázané, že žalovanému bola titulom revolvingového úveru poskytnutá suma spolu 718,99 eur, pričom prvá čiastka bola žalovanému poskytnutá dňa 29. 11. 2016 v sume 256 eur a posledná suma bola žalovanému poskytnutá dňa 14. 06. 2017, a to výberom z bankomatu vo výške 20 eur. Podľa platobnej histórie z účtu žalovaného mal súd za preukázané, že žalovaný celkovo uhradil z poskytnutého úveru sumu 384,45 eur. Pokiaľ ide o výšku reálne poskytnutej sumy titulom revolvingového úveru žalovanému, súd teda na rozdiel od žalobcu, ktorý v žalobe tvrdil, že poskytnutá bola žalovanému výška úveru 741,99 eur, z toho suma 23 eur ako poplatky účtované ako súčasť istiny za výšku reálne vyplatenej sumy revolvingového úveru považoval len sumu 714,99 eur, keďže suma 23 eur ako poplatky nemôže byť považovaná za súčasť výšky úveru (pozri legálnu definíciu celkovej výšky spotrebiteľského úveru v § 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. ako aj rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice smernice2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené). Koniec koncov, aj sám žalobca prostredníctvom potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov preukázal vyplatenie úveru žalovanému len vo výške 718,99 eur a nie 741,99 eur.

13. Zo žalobcom predloženého Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42755696401100 zo dňa 31. 01. 2018 adresovaného žalovanému súd zistil, že s poukazom na omeškanie so splácaním revolvingového spotrebiteľského úveru žalobca žalovanému oznámil, že bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, ktorý sa tak stal splatným v celom rozsahu dňa 16. 01. 2018 a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 727,45 eur s tým, že táto dlžná suma pozostáva z úverovej istiny vo výške 601,06 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 106,79 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20 eur.

14. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že po zosplatnení úveru žalovaný uhradil celkovo čiastku 144,16 eur, avšak na zaplatenie istiny bola použitá suma 17,37 eur, zvyšná suma bola použitá splatenie dlžných úrokov a dlžného poistného.

15. Pokiaľ ide o druhú zmluvu, tak dňa 17. 12. 2016 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 409,90 eur na kúpu tovaru (cena tovaru bola 455,90 eur a priama platba predajcovi bola 46 eur) a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý vo výške 409,90 eur pri fixnej výške úrokovej sadzby 22 % p. a., RPMN predstavovala 24,38 %, priemerná RPMN bola 12,34 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 20 mesačných splátkach po 24,67 eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 15. dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná dňa 15. 01. 2017. Konečná splatnosť úveru bola dňa 15. 08. 2018. Celková čiastka k zaplateniu bola 493,40 eur.

16. Z časti 1, čl. 2., bod 2.1 a 2.2 Zmluvy vyplýva, že zmluva je uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo ZoSÚ a je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom poskytnutia úveru dlžníkovi.

Podľa časti 1, čl. 3, bod 3.1 a 3.2 Zmluvy vyplýva, že banka a klient sa dohodli, že riadny úrok počítaný z úveru a poplatok za poistenie sa stávajú splatnými v deň predchádzajúci dňu splatnosti mesačnej splátky. Splatný riadny úrok a splatný poplatok za poistenie sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny úveru. Splátka úveru pozostáva len z istiny úveru. Ostatné poplatky, ktoré sú dojednané v ZoSÚ, je klient povinný zaplatiť v deň ich splatnosti a nie sú súčasťou mesačnej splátky úveru.

V zmysle časti 3 čl. 3., bod 3.1. Zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé a/alebo nesprávne údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, alebo aj klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

V zmysle časti 3 čl. 3., bod 3.2. Zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, banka je oprávnená v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Banka je oprávnená od klienta požadovať náhradu škody, ktorá banke vzniká v súvislosti s porušením povinností klienta.

17. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že v prospech žalobcu uhradil sumu 123,90 eur, pričom, prvá splátka vo výške 24,67 eur bola uhradená dňa 08. 02. 2017 a posledná splátka úveru bola uhradená dňa 12. 06. 2017 vo výške 24,67 eur, a to prevodom POBA.

18. Podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade súd zistil, že žalovaný celkovo odčerpал finančné prostriedky v sume 409,90 eur a z potvrdenia o prijatých splátkach vyplýva, že celkovo v prospech žalobcu žalovaný uhradil sumu 123,90 eur.

19. Žalobca ku dňu 03. 01. 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru č. 42755696400002 a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 368,44 eur pozostávajúcej z istiny vo výške 320,41 eur, dlžných poplatkov a poistného vo výške 30,03 eur a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 18 eur. V prípade tejto zmluvy žalovaný po zosplatnení úveru nevykonal žiadnu platbu.

20. Žalobou uplatnený nárok na vrátenie úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ako právnickou osobou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov žalovanej ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ale na kúpu spotrebného tovaru je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods.2 a § 2 písm. a) a b) zák. č 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k v čase uzatvorenia oboch zmlúv, t. j. od 01. 07. 20106 do 31. 12. 2016 potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa, čo koniec koncov zodpovedá aj označeniu zmluvy, ako aj tvrdeniu žalobcu v žalobe, že poskytnutý bol žalovanej viazaný spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv (účinnosť zákona od 01.07.2016 do 31.12.2016) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods.1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=29.11.2016>> a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 15 ods.1 uvedeného zákona zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Zmluvy posudzované v súdnej veci, uzavreté právnym predchodcom žalobcu so žalovaným sú ako už bolo uvedené spotrebiteľskými zmluvami. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

25. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverových zmlúv zo dňa 29. 11. 2016 a zo dňa 17. 12. 2016 a predložením potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov revolvingového úveru a výpisu z úverového účtu žalovaného, v ktorých je zaznamenané vyplatenie úverov žalovanému s potvrdeniami o prijatých splátkach preukázal, že poskytol na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere žalovanému jeden viazaný spotrebiteľský úver vo výške 409,90 eur a jeden revolvingový spotrebiteľský úver, z ktorého žalovaný vyčerpал 718,99 eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov zo zmluvy o viazanom úvere zaplatil len sumu 123,90 eur, na úhradu nárokov zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uhradil celkovo sumu 384,45 eur. Žalobca tvrdí, že žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľské úvery, ktoré boli žalovanému poskytnuté sú z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročné a bez poplatkov, preto veriteľovi z nich vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy, t. j. 409,90 eur pri viazanom úvere a sumy 718,99 eur pri druhom revolvingovom úvere. Keďže zo sumy 409,90 eur žalovaný časť vo výške 123,90 eur žalobcovi vrátil, a zo sumy 718,99 eur žalovaný žalobcovi vrátil 384,45 eur, neuhradené ostali nároky zo zmlúv vo výške 286 eur a 334,54 eur.

26. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli

tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ďalej medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj uvedenie celkovej výšky a konkrétnej meny spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ďalej musela obsahovať tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

27. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených úverových zmlúv súd konštatuje, že uvedené zmluvy o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahujú. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmlúv súd zistil, že zmluva o viazanom úvere vo výške 409,90 eur neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

28. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN /§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch/. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11. 05. 2017.

29. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03. 11. 2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06. 04. 2017.

V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 24,38 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 23,24 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 409,90 eur, výšky splátky úveru 24,67 eur a ich počtu 20. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku.

30. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z., súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z. Keďže zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený nedostatok nemožno odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejmé.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. 09. 2012 sp. zn. 17Co/151/2012).

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná v predmetnom prípade však túto možnosť nemala, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/245/2010).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/118/2015 z 09. 02. 2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 z 02. 02. 2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 z 10. 02. 2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 z 27. 09. 2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 z 12. 10. 2016, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 z 26. 01. 2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 z 07. 03. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 z 01. 12. 2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 z 29. 11. 2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 z 26. 04. 2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 z 11. 04. 2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 z 05. 04. 2017, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/39/2017 z 26. 04. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/108/2016 z 29. 05. 2017.

31. Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť sa oboznámiť sa, a akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priraduje plnenie na splátku istiny a na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať.

32. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy žalobcu a žalovanej bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok.

33. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

34. Za bezúročný a bez poplatkov súd považuje aj druhý žalovanému poskytnutý úver, t.j. revolvingový úver a to z týchto dôvodov. Predovšetkým zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy sa nachádza v časti 1 bode 1.1 ustanovenie, že výška úverového rámca je 5.000,-eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 600 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods.2 písm. g) ZoSÚ musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej

výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo bezosporu platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ust. § 9 ods.2 písm. g) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30. 06. 2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22. 03. 2016 sp. zn. 7C/325/2014).

35. V zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 600 až do 5 000 eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy, keď aj z predloženého rozpisu - výpisu z úverového účtu žalovaného (čl. 15 spisu) vyplýva, že raz v splátke bol zahrnutý úrok vo výške 0,21 eur (pri splátke splatnej dňa 10. 12. 2016) a o mesiac na to už v nej bol zahrnutý úrok vo výške 12,72 eur (pri splátke splatnej dňa 10. 01. 2017). Súd je toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300 eur, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť zapravená priamo v písomnej zmluve. Je zrejme, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejme, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Pokiaľ však má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v zmluve uvedené v podstate až tri údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložito. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného „vzorca“. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyše, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať a aj preto súd konštatuje, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák. v zmluve chýba (k tomu pozri napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23. 06. 2016 sp. zn. 13C/66/2016 alebo rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 09. 2016 sp. zn. 7Co/281/2016 či rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 01. 2016 sp. zn. 7Co/694/2015 a rovnako rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. 06. 2016 sp. zn. 1Co/662/2015).

36. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o úvere na sumu 409,90 eur odporuje realite a keď v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať cez akési zaokrúhľovanie a násobky túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

37. Súd ma vedomosť o právnom názore vyjadrenom v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová.

V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nadobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákomom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem.

Súd je preto názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

38. Súd v súlade s rozsudkom Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 ešte uvádza, že zmluva o úvere, resp. jej náležitosti nemusia byť obsiahnuté na jednom dokumente, avšak, vzhľadom na platnú právnu úpravu, dokumenty, v ktorých sú obsiahnuté náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia mať písomnú formu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje podpis účastníka zmluvného vzťahu. Súdny dvor v uvedenom rozsudku uviedol, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48

v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10. ods. 2 smernice. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice má zmluva zrozumiteľne a stručne uviesť dĺžku trvania tejto zmluvy.

39. Rovnako súd má vedomosť o uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, avšak poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 31. 05. 2018 sp. zn. 19Co/20/2018, rozsudky Krajského súdu v Prešove z 05. 04. 2018 sp. zn. 3Co/32/2018, Krajského súdu v Prešove zo 01. 03. 2018 sp. zn. 9Co/164/2017, Krajského súdu v Prešove z 25. 04. 2018 sp. zn. 7Co/155/2017. Mimo iného z uvedených rozhodnutí vyplýva, že „Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodiť požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje. 14. požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

40. Keďže súd obe zmluvy o úvere z ktorých si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 ZoSÚ za bezúročné a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t. j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Súd z potvrdenia žalobcu o odfinancovaní peňažných prostriedkov zistil, že pri revolvingovom úvere boli poskytnuté prostriedky vo výške 718,99 eur, pričom vrátené na tento úver boli finančné prostriedky vo výške 384,45 eur, preto neuhradený nárok z tohto úveru je vo výške 334,54 eur (718,99 eur - 384,45 eur). Pri druhom, viazanom úvere boli poskytnuté prostriedky vo výške 409,90 eur, pričom podľa potvrdenia žalobcu o prijatí splátok na tento úver súd mal za preukázané, že zaplatená žalobcovi bola suma 123,90 eur, preto neuhradený nárok z tohto úveru je vo výške 286 eur (409,90 eur - 123,90 eur).

41. Súd tak priznal žalobcovi z oboch úverov len sumu spolu 620,54 eur (334,54 eur + 286 eur).

42. V ostatnej časti nárokov žalobcu súd žalobu zamietol. Žalobca uplatňoval v konaní aj ďalšie nároky, ktoré pri zmluve o viazanom úvere v žalobe špecifikoval tak, že ide o „úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 30,03 eur a „neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 18 eur“. Oba úvery žalobcu sú bezúročné a bezpoplatkové a tak ani tieto poplatky žalobcovi nebolo možné priznať, nakoľko z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie 30,03 z titulu „úrokov z úveru“ nepriznal .

43. Čo sa týka „nákladov spojených s uplatnením pohľadávky“, ich základ žalobca ničím nepreukázal, vo vyjadrení zo dňa 11. 06. 20120 tvrdil, že ide o poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, so zasielaním SMS správ, pričom ich výšku a špecifikáciu predložil len vo forme akejsi vytlačenej počítačovej zostavy.

44. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

45. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.

Žalobca v súvislosti s preukázaním základu a výšky týchto nákladov nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce tieto náklady, ktorými by vzhľadom na ich špecifikáciu boli napr. potvrdenia o zaplatenej cene poštovného za zásielky žalovaným a podobne. Tieto vyčíslil len paušálne, predložil len „generálny výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.“ Avšak ak by zákonodarca zamýšľal priznať veriteľom v občianskoprávných spotrebiteľských vzťahoch paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky bez potreby preukázať do posledného centu ich konkrétnu skutočnú výšku, bol by to v zákone explicitne vyjadril tak, ako to urobil vo sfére obchodných záväzkových vzťahov, kde počnúc dňom 01. 02. 2013 zapracovaním nového ust. § 369c do Obchodného zákonníka veriteľom pri omeškaní dlžníka priznal aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia a dokazovania ich skutočnej výšky. Dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že ide o náhradu administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov). Aj z výslovného vylúčenia tejto úpravy na záväzky zo spotrebiteľských zmlúv v prípadoch kde dlžníkom je spotrebiteľ (§ 369c ods. 2 Obchodného zákonníka) je ale zrejmé, aký dôraz zákonodarca kladie na to, aby v spotrebiteľských vzťahoch nároky voči spotrebiteľom boli jednoznačne čo do základu aj výšky preukázané v plnom rozsahu, teda do posledného centu. Žalobca nepredložil dôkazy, či a aké skutočné konkrétne reálne náklady vynaložil práve na vymáhanie konkrétnej, tu uplatňovanej pohľadávky proti žalovanému, jeho len všeobecný, generálny výpočet je tu nepoužiteľný a nerelevantný, preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

46. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, preto súd posúdil aj tento jeho nárok.

47. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. 66. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Keďže sa žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania a toto omeškanie stále trvá, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne, ktorého výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to od v prípade priznanej sumy z revolvingového úveru vo výške 334,54 eur od 17.01.2018 a v prípade priznanej sumy viazaného úveru vo výške 286 eur od 04.01.2018, teda dňom nasledujúcim po zosplatnení oboch úverov.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 952,13 eur s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 620,54 eur s príslušenstvom, nakoľko v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, úspech žalobcu tak predstavuje 65,13 % a úspech žalovaného predstavuje 34,87 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho prospech a žalobcovi ako úspešnej strane v konaní vznikol nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 30,26 %.

O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.